

ARREST

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, achtste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

N° 1255

Rep. Nr. 2004/ 2722

Handels-
praktijken

8ste kamer

INZAKE VAN :

N.V. SAMSON COMPUTER, met maatschappelijke zetel te 1190 Vorst, Generaal Dumonceaulaan 62,

appellante.

vertegenwoordigd door Meester Peter Wytinck loco Meester
✓ Ludovic De Gryse, advocaat te 1060 Brussel, Henri Wafelaertsstraat 47-51;

TEGEN :

1. **N.V. LEXMARK INTERNATIONAL**, met maatschappelijke zetel te 1930 Zaventem, Ikaroslaan 6,
2. **De vennootschap naar het recht van de staat Delaware LEXMARK INTERNATIONAL INC.**, met maatschappelijke zetel te 4055 Lexington (USA), 740 West New Circle Road, Kentucky 40550,

geïntimeerden.

vertegenwoordigd door Meester Yves Van Wallendael loco
✓ Meester Christian Moreau, advocaat te 1200 Brussel, de Broquevillelaan 116/10;

27 APR. 2004

Eindarrest
(gedeeltelijke
hervorming)

art. 100/2° WHP

19. Appellante acht de vermeldingen betreffende de inktpatronen Lexmark Linea 140127X misleidend omdat ze, hoewel het gereviseerde producten betreft, kan doen geloven dat het om nieuw gefabriceerde goederen gaat.

Ze voert inzonderheid volgende feiten aan:

- het vermelden op de verpakking van inktpatronen “manufactured using new and recovered parts”;
- het vermelden op het internet dat “Linea Print Cartridges are 100 percent new, not remanufactured”;
- het opnemen van de Linea 140127X in een tabel waar allemaal nieuw gefabriceerde Linea inktpatronen zijn opgenomen;
- het voorstellen van de Linea 140127X op de website als een nieuwkomer in het gamma Lexmark Linea inktpatronen.

20. Het wordt niet betwist dat de Linea 140127X een ‘gereviseerd’ inktpatroon vormt, bestemd voor de Canon en HP-printers.

Dit houdt in dat het om een product gaat dat na een eerste gebruik door de gebruiker wordt terug gebracht naar de verkoper en dat de producent het na 'revisie' opnieuw te koop aanbiedt.

Het is anders uitgedrukt een tweedehands inktpatroon.

Niet misleidende reclame voor zulk patroon houdt in dat deze hoedanigheid ondubbelzinnig wordt verwoord met de gangbare terminologie.

21. De gangbare en ondubbelzinnige term in het Engels om aan te geven dat een inktpatroon gereviseerd werd of 'tweedehands' is, is 'remanufactured'.

Lexmark gebruikt die term zelf om voor haar eigen producten het onderscheid te maken tussen 'nieuw' en 'gereviseerd' en op de website van Lexmark NV wordt de term 'remanufactured' gebruikt als tegenstelling tot 'nieuw' (bvb. voor een patroon uit de serie Optra).

Deze term wordt niet op de verpakking of de patronen vermeld. Integendeel wordt een omschrijving verstrekt die wel uitdrukt dat niet alle onderdelen van het inktpatroon nieuw zijn, maar die tegelijk ruimte laat voor misverstand. Ze laat met name in het ongewisse of het patroon al dan niet reeds werd gebruikt, en dus 'tweedehands' is.

Dit besluit vindt overigens bevestiging in de vaststelling dat zelfs verkopers van de patronen verklaarden dat het om 'nieuwe' patronen ging en niet om 'gerecycleerde'.

22. Ten aanzien van de totaalindruk die met de geïncrimineerde vermelding op de verpakking wordt gemaakt bij de doorsnee koper van de Linea 140217X, dient dan ook te worden besloten dat het gereviseerde aspect ervan niet behoorlijk wordt uitgedrukt, terwijl in een onmiddellijk verband met die verpakking niet tegelijk wordt meegedeeld dat 'vervaardigen uit nieuwe en gebruikte onderdelen' staat voor tweedehandse verkoop of tweede gebruik na revisie.

In zoverre de geïntimeerden tegenwerpen dat appellante zelf ook dubbelzinnige terminologie gebruikte ('compatible': passend voor) kan worden volstaan met de overweging dat zulks niet afdoet aan het onrechtmatig karakter van de vastgestelde inbreuk.

De besproken vermelding dient dan ook als misleidend te worden beschouwd en de desbetreffende grief van appellante is gegrond.

23. De vermelding op een website dat 'Linea Print Cartridges are 100 percent new, not remanufactured' (Linea inktpatronen zijn 100% nieuw, niet gereviseerd), die toegeschreven wordt aan de geïntimeerden, blijkt eigen te zijn aan de site van 'Lexmark-europe.com'.

Geïntimeerden werpen tegen dat deze website niet hén, maar de Franse vennootschap Lexmark SNS toebehoort en zulks blijkt steun te vinden in de desbetreffende door appellante overgelegde stukken.

Dit onderdeel van de vordering is dan ook ongegrond.

24. Op de website van Lexmark NV was anderzijds een pagina voorhanden waar het inktpatroon 140127X wordt voorgesteld als het “nieuwste lid van de Lexmark Linea-familie”.

Deze vermelding gebeurt zonder het onderscheid tussen de nieuwe patronen en de gereviseerde uitdrukkelijk aan te geven.

Enkel onderaan de tekst, met vermelding naast een asterisk, wordt de kwalificatie vermeld ‘manufactured using new and recovered parts’, waarvan boven reeds werd geoordeeld dat ze misleidend is nopens de hoedanigheid van het product.

Op een andere bladzijde wordt het vermelde inktpatroon vermeld als ‘een nieuw inktpatroon’ in de serie, zonder enige nadere specificatie.

Dit bevestigt het misleidende karakter van de voorstelling.

De grief van appellante in dit verband is eveneens gegrond.

25. In één catalogus wordt het inktpatroon 140127X vermeld in de reeks Lexmark-Linea, tussen andere, nieuwe, niet gereviseerde patronen en in een tweede worden de patronen ‘Linea’ in het algemeen vermeld als ‘nieuw en 100% getest’.

Deze voorstelling in reclame is misleidend, aangezien 140127X niet ‘nieuw’ is, maar gereviseerd.

Hetzelfde geldt voor de inktpatroon 140196A, die in publiciteit vermeld wordt als ‘nieuw’, zonder aan te geven dat het een ‘gereviseerd patroon’ betreft, en waarvan de verpakking evenmin deze hoedanigheid vermeld.

26. In dit verband is van geen belang dat de reclame verschijnt in een geschrift dat niet uitgaat van eerste of tweede geïntimeerde zelf.

De reclame strekt hen tot voordeel aangezien ze de verkoop van hun producten betreft en de geïntimeerden doen niet gelden dat ze de inhoud van de reclame op dit punt verwerpen.

Ook deze grief is derhalve gegrond.

27. Steeds in verband met beweerd misleidende reclame voert appellante ten slotte aan dat op de verpakking en de etiketten van inktpatronen wordt vermeld 'made in USA', 'made in EU' of 'made in Czech Republic', terwijl op de patronen zelf staat vermeld 'made in Japan'.

Ze vindt dat hierdoor de consument in het ongewisse blijft nopens de oorsprong van de producten en ze acht een onjuiste of onvolledige oorsprongsvermelding per se strijdig met de eerlijke handelsgebruiken.

De geïntimeerden werpen tegen dat de bewuste goederen effectief niet op één zelfde plaats werden vervaardigd aangezien ze op verschillende plaatsen werden gereviseerd.

28. De vermelding van de fabricageplaats van een product heeft een informatieve én een marketingfunctie.

Het behoort de consument in te lichten nopens de oorsprong van een product en met de vermelding van die oorsprong wordt vaak tegelijk

beoogd om een aankoopbeslissing te beïnvloeden, het weze in termen van veronderstelde garantie, het weze om de goedkope of dure prijs mee te verantwoorden.

Met de vermelding wordt zodoende ook mee beoogd om de verkoop te doen floreren en derhalve betreft ze reclame.

29. De cumulatieve vermelding 'made in Japan' op het product zelf en één van de vermeldingen 'made in USA', 'made in EU' of 'made in Czech Republic' geeft geen uitsluitel over de herkomst van de goederen, en licht met name niet in dat het patroon gefabriceerd werd in Japan, maar gereviseerd werd in één van de drie geciteerde landen.

Het gemis aan duiding nopens de twee aspecten van het product, en met name de oorspronkelijke productie in één land en de revisie naderhand in een ander land, maskeert een hoedanigheid van het product en is dienvolgens misleidend nopens de oorsprong als zodanig.

Ook deze grief van appellante is gegrond.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF,

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken,

Beslissend na tegenspraak,

Ontvangt de hoger beroepen, zegt dat het principale deels gegrond is en het incidentele ongegrond;

Hervormt het bestreden vonnis, binnen de perken van de hoger beroepen, behoudens waar de vorderingen worden gevoegd, de vorderingen worden ontvangen, de tegenvordering wordt verworpen en wordt beslist over de gedingkosten.

Beslist voor het overige opnieuw als volgt;

Verklaart de vordering deels gegrond;

Stelt vast dat de geïntimeerden inbreuk pleegden op de artikelen 23 en 93 WHPC door, ieder wat hen betreft,

- reclame te voeren waarin niet in de gangbare Engelse vakterminologie wordt uitgedrukt dat het inktpatroon 140127X gereviseerd is (remanufactured) en derhalve wordt gesuggereerd dat dit inktpatroon nieuw is door enkel te vermelden 'manufactured using new and recovered parts';

- reclame te voeren waarin het inktpatroon 140127X wordt voorgesteld als een nieuwkomer in de 'Linea-familie', zonder nadrukkelijk te vermelden dat het om een gereviseerd inktpatroon gaat;

- reclame te voeren waarin het inktpatroon 140127X wordt voorgesteld als 'nieuw en 100% getest' (new and 100% tested), zonder aan te geven dat het een gereviseerd inktpatroon betreft;

- inktpatronen in de handel te brengen met de vermeldingen er op 'made in USA', of 'made in EU' of 'made in Czech Republic', in combinatie met 'made in Japan', zonder aan te geven op welke onderdelen de vermelde plaatsen van fabricage of revisie betrekking

hebben;

Beveelt de staking van deze praktijken binnen de twintig werkdagen na de betekening van het arrest.

Zegt dat een dwangsom wordt verbeurd van duizend euro per vastgestelde inbreuk, aldus begrepen dat iedere drager van een verboden reclame de dwangsom oplevert, vanaf de éérentwintigste werkdag na de betekening.

Beveelt de geïntimeerden om binnen de zeven werkdagen na de betekening van dit arrest op hun website en tevens in het na de betekening van het arrest eerstvolgende nummer van het door Lexmark Inc. uitgegeven Bulletin, ieder wat hen betreft, melding te maken van: de aanhef, de tekst van de randnummers 19 tot en met 29 en het dispositief van dit arrest.

Machtigt appellante om dezelfde onderdelen van deze beslissing te laten publiceren in het vaktijdschrift Recharger Magazine, op kosten van de geïntimeerden.

Zegt dat een dwangsom wordt verbeurd van 1.000 euro per dag en per vastgestelde inbreuk op het bevel tot publicatie.

Verwerpt het op hoofdvordering meer gevorderde.

Veroordeelt geïntimeerden samen in de gedingkosten, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep, vastgesteld op 1.370,79 euro (€ 336,99 + € 186 + € 57,02 + € 456,12) voor appellante en op 790,78 euro (€ 334,66 + €

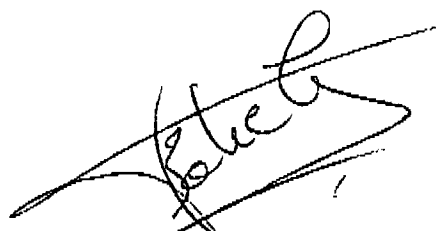
456,12) voor henzelf.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de
burgerlijke **achtste kamer** van het hof van beroep te Brussel, op **27 APR. 200**

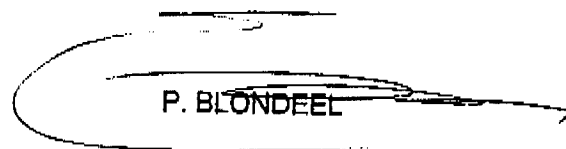
waar aanwezig waren en zitting hielden :

P. BLONDEEL,
K. BATSELIER,

Voorzitter,
E.a. adjunct-griffier.

K. BATSELIER

P. BLONDEEL